

پارادوکس در منظر شهری

تعارض اندیشه و عمل در منظر شهر عشق آباد

babak.ata shinbar@gmail.com

محمد آتشین بار / پژوهشگر دکترای معماری

عمومی» یک تعریف جامع و مانع از سوسیالیسم ممکن نیست.

شهر سوسیالیستی

اهداف و محورهای فلسفی بنیانگذاران سوسیالیسم راوضاع نابسامان طبقات ضعیف اجتماعی و کارگران به لحاظ وضعیت نامطلوب مسکن، بهداشت، حقوق شهروندی و ... تشکیل می‌داد. کارگران در آرمان شهر سوسیالیستی، که قبلاً به صورت توده‌های بی‌ارتباط با هم پراکنده و در اثر رقابت متقابل از هم گستته بودند، بدنهای به هم فشرده و یکنواخت را شکل می‌دهند. برخی از مهم‌ترین شاخصه‌های تبلور اندیشه سوسیالیسم در شهر عبارت است از:

- ۱. الغای مالکیت زمین و استفاده از اجراء‌های زمین برای مقاصد عمومی.
- ۲. اخذ مالیات از درآمدهای سنتگین و تصاعدی برای تأمین هزینه‌های جامعه.
- ۳. انحصار تمرکز اعتبار، ابزار ارتباطات و حمل و نقل توسط دولت برای توزیع هماهنگ و یکسان.

منظر شهری سوسیالیستی

در نگاه نظریه پردازان سوسیالیسم، هرچه تمرکز ابزار تولید بیشتر باشد، نگون‌بختی موقعیت طبقه کارگر نیز بیشتر می‌شود. ترقی شهرها و افزایش ثروت آنها با تأسیس ساختمان برای بانک‌ها، تعریض خیابان‌ها برای ترافیک، حمل و نقل و ورود تراموا، فکرا را به حاشیه‌های شلوغ شهر می‌راند. شرارت همراه با پیشرفت

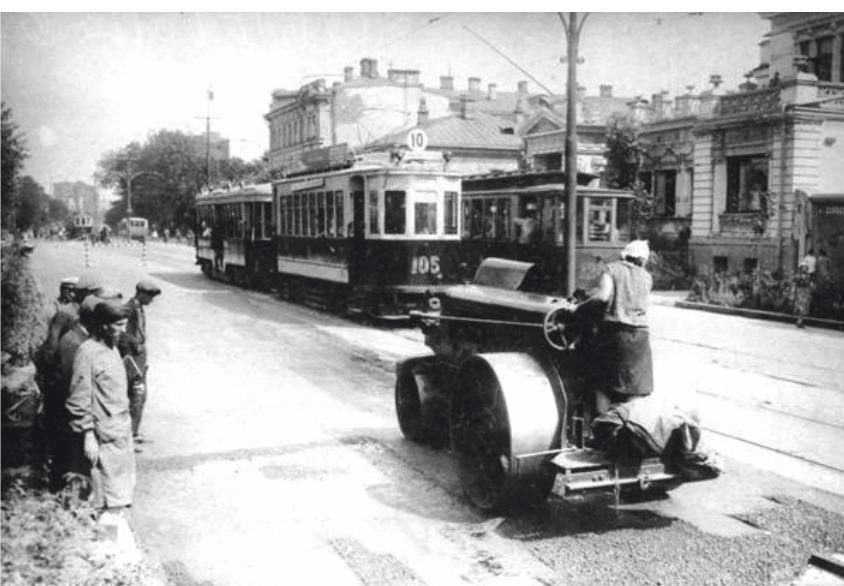
شهر به عنوان محل زندگی و پیچیده‌ترین دستاوردهای فراوانی مورد نقد و تحلیل‌های فراوانی قرار گرفته تا بدانجا که پرداختن به شهر و نمادهای آن در قرن بیستم نیز چهره‌ای تازه را از خود به نمایش گذاشده است. علوم جدید در حوزه شناخت و درک انسان از محیط، راههای جدید تفسیر را باز کرده که منظر یکی از این علوم است. منظر با داشتن پایگاه فلسفی و تئوری علمی، نظریات نوینی را در ارتباط متقابل انسان و محیط ارائه می‌کند. نگاه منظر به شهر، فراتر از کالبد آن بوده و در تقابل با سیاری از نظریه‌های کلاسیک است. نظریه منظر، شهر را موجودی پویا می‌بیند که تغییر می‌کند و به دنبال خود، دامنه فرهنگ، جامعه و نگاه انسان را نیز تغییر می‌دهد. منظر شهری واقعیتی است پویا که از تجربه توأمان «کالبد شهر در تاریخ» و «انسان در فیزیک شهر» حادث می‌شود. بنابراین فضاهای مختلف شهر می‌توانند عناصر منظر شهری باشند که از آن جمله عبارت است از: کوچه، میدان، نظرگاه، فضای جمعی، پوشش گیاهی، نقاط نشانه و ...

این نوشتار در صدد است با بررسی سه عنصر خیابان، فضای جمعی و نقاط نشانه از منظر شهری عشق آباد (پایتخت ترکمنستان) به قرائت منظر این شهر به عنوان شهری که محصول اندیشه سوسیالیسم است، پردازد.

وازگان کلیدی: سوسیالیسم، منظر شهری، مردم، حکومت، عشق آباد.

سوسیالیسم یا جامعه باوری

نخستین سوسیالیست‌ها کسانی بودند که به یک سیستم اجتماعی اعتقاد داشتند و با نظام فردی اقتصاد موجود مخالف بودند. «سوسیالیسم» تئوری یا سیاستی است که هدف آن مالکیت یا نظارت جامعه بر وسائل تولید - سرمایه، زمین، اموال- و اداره آنها به سود همگان است. چنین تعریفی، اختلاف نظرها و روش‌های سوسیالیست‌ها و مدعیان بی‌شمار این ایدئولوژی را روشن نمی‌کند لذا، به دلیل پیچیدگی مفهوم «مالکیت و نظارت

شهر مسکو، اوایل به قدرت رسیدن بلشویک‌ها: فضاهای حداقلی در شهر و حضور زنان در عرصه‌های کار و اجتماع
ماخذ: آرشیو استاد سفر به بلوک شرق، اروبا، پژوهشکده نظر

بررسی عناصر منظر شهری عشق آباد

عشق آباد، پایتخت ترکمنستان با وسعتی حدود سی هزار هکتار است. نام این شهر در قدمیم «اشک آباد» بوده و آن را برگرفته از نام ایرانی «اشک» از بنیانگذاران سلسله اشکانیان می دانند. قدمت این شهر به سده اول قبل از میلاد باز می گردد. در سال ۱۹۲۰ با به قدرت رسیدن حکومت بلشویک‌ها به «پالتارسک» تغییر نام داد و پس از تشکیل جمهوری شوروی در سال ۱۹۲۴ نام سابق آن یعنی عشق آباد اعاده و طی ۱۰ سال، تعداد زیادی واحد صنعتی، دانشگاه تربیت معلم، ایستگاه راه آهن و هنرستان موسیقی در این شهر ساخته شد. در سال‌های جنگ جهانی دوم عشق آباد به عنوان شهری بی‌طرف پذیرای مؤسسات و ادارات مسکو شد. همین مر در توسعه صنعتی، علمی و فرهنگی شهر تأثیر بسزایی داشت.

● خیابان

خیابان از اصلی‌ترین عناصر منظر شهری است که در حیات مدنی شهروندان نقش مهمی بر عهده دارد. خیابان‌های عشق آباد، فضاهایی پرهزینه هستند که به نظر می‌رسد برای گروهی خاص طراحی شده است. در این شهر، خیابان‌محصول شکل‌گیری و ساخت فضاهای اصلی شهر نیست که پس از پیداًمدن آنها به معرض نمایش گذارده شود، بلکه محصولی مستقل است که موازی با سایر فضاهای «ساخته می‌شود». بنابراین از ویژگی‌های اصلی خیابان‌های این شهر، عدم شکل‌گیری بافت در جداره آنها است. گویی خیابان، فرست آن را نداشته تا بتواند بافت همچوار خود را شکل دهد. دستوری بودن خیابان‌های عشق آباد، عدم حضور اجتماعات مردم در خیابان را نیز سبب شده است. استفاده از معماری زیبا و تجملاتی، علی‌رغم اینکه جاذبه‌های فراوانی را برای مردم کم‌درآمد و فقیر آن کشور به وجود آورده اما با داشتن مقیاسی بزرگ و معماری پرکار، خالی از ساکنین است. چرا که

صنعت، انباست سرمایه و گسترش شهرها رشد می‌کند. هرچه سرمایه، سریع‌تر در شهرهای صنعتی و تجاری انباسته و از نیروی انسانی قابل استثمار بیشتر استفاده شود، بدینخواستی محلات فقیر شده کارگرنشین نیز بیشتر می‌شود.

لذا محله‌های مسکونی این شهرها؛ یکسان، ارزان قیمت، قابل استفاده برای همه اقسام بود، گسترش می‌یافتد اما بخش تجاری و بازارگانی بسیار کوچک نگه داشته می‌شود. بنابراین منظر شهری متأثر از نفوذ سوسیالیسم در شهرها، منظری همگن و یکنواخت بود که به حداقل منافع فردی و حداقل منافع جامعه رو می‌کرد. برخی ویژگی‌های منظر شهری سوسیالیستی به شرح زیر است :

● فضاهای یکسان و همگن

● همچواری سطوح مختلف اجتماع

● عدم ارتباط با دنیای آزاد

● دو بخش قدیمی و نویاز مجزا از هم

● کاهش تبلیغات و اقتصاد خصوصی

● افزایش تجهیزات عمومی در شهر

با بررسی عمیق‌تر در شهرهای

سوسیالیستی، می‌توان عناصر

اصلی منظر این شهرها را به موارد

زیر خلاصه کرد :

● خیابان، نماد مبارزه با جامعه

بورژوازی

● فضای جمعی، نماد برابری و

عدالت

● نقاط نشانه، نماد گروه‌های

مردمی

منظور شهری عشق آباد برخلاف

شعارهای آرمانگرایانه دولت، تبلور

اندیشه جامعه‌باور نیست بلکه حضور

گروههای مقتدر، سرمایه‌دار و دولتی

به واسطه هزینه‌های سنگین در ساخت

و نگهداری «شهر نمایشی عشق آباد»،

منجر به اختلاف زیاد طبقاتی بین دو

حوزه مردم و حکومت شده است.

خیابان آرچاپل: سهم دولت یا مردم؟ مأخذ: نگارنده، ۱۳۸۸.

مسجد روحی عشق آباد: بزرگ و سلطه‌گر که در مسابقه خودنمایی، جانشین مذهب شده است و فضایی برای برگزاری آیین‌های رسمی دولت ترکمنستان است. مأخذ: نگارنده، ۱۳۸۸.

شق آباد، مأخذ: نگارنده، ۱۳۸۸، Ata Watana Sohrat

ترکمنستان هیچ مطابقی نداشته و در واقع نمایشی عروسکی از دنیا آزاد هستند.

نقاط نشانه

نقاط نشانه، عناصر مصنوع یا طبیعی در شهر هستند که خوانایی شهر را اعتلامی بخشنند. نشانه‌ها، جایگاه و نوع ارزش‌ها در زندگی روزمره شهری را به نمایش می‌گذارند. از مهم‌ترین نقاط نشانه در این شهر و آسیای مرکزی، مسجد «روحی» است که توسط «صغر مراد نیازوف»، رئیس حکومت ترکمنستان، حدود سال ۲۰۰۴ میلادی توسط یک شرکت فرانسوی ساخته شد. ساخت این مسجد که مساحت آن بالغ بر ۱۷۵۰۰ مترمربع است، نزدیک به ۱۰۰ میلیون دلار هزینه در برداشت. این مسجد گنجایش ۱۰ هزار نمازگزار را دارد و بر دیوارهای آن حکاکی‌هایی از قرآن و ابیاتی از «روح نما»، دفتر شعر صفر مراد نیازوف، نقش پسته است که رهنمودهایی برای احترام به ارزش‌های خانواده و وطن پرسنی را دارد و رسانه‌های دولتی ترکمنستان آن را هم‌تاز با قرآن و انجیل قلمداد کرده‌اند.

این خیابان‌ها از حیات اجتماعی شهر پدید نیامده بلکه حاصل تفکری اقتدارگر است.

شاهد این موضوع خیابان «آرچاپیل» شهر عشق‌آباد است که بیزگی‌های آن عبارت است از :

- ساختمان‌ها همچون دانه‌های سرمایه‌داری در اطراف خیابان ساخته می‌شوند.
- دولت، خیابان را می‌سازد.
- نظام عمومی و حداکثری در خیابان کاملاً مشهود است.
- نماهای آن یکنواخت است.

فضای جمعی

فضاهای جمعی، فضاهایی خودبنیاد و ارگانیک هستند که اهمیت آنها به دلیل حضور اجتماعی ساکنین پررنگ می‌شود و مکان تجربه زندگی شهروندی است. اما در شهر عشق‌آباد اتفاقی بر عکس رخ داده است. فضاهای جمعی این شهر، متنکی بر مجسمه و سمبل‌های ملی است که اهمیت آنها را مقیاس هرچه فرا انسانی‌تر آن تعیین می‌کند. این فضاهای فرهنگ جامعه

جمع‌بندی

پدید آیند، بلکه نماد اقتدار حکومت و خود در قالب شهر هستند، اما نفوذ افکار مارکسیستی در فرهنگ آنان به حدی دوست به حساب می‌آیند.

- نقاط نشانه در این شهر گویای اراده است که شهرهای آنان، تداوم همان حکومت است نه تبلور خواسته‌های مردمی. افکار است با این تفاوت که سمبول‌های فردی جای خود را به سمبول‌های ملی و حکومتی داده است :
- عشق آباد از خیابان شروع می‌شود و فرست نیافته تا بافت خود را شکل مقدار، سرمایه‌دار و دولتی به واسطه هزینه‌های سنگین در ساخت و نگهداری دهد. لذا خیابان، به نماد سرمایه‌داری در شهر نمایشی عشق آباد «اختلاف زیاد منظر شهری تبدیل شده است.
- فضاهای جمعی نقاطی خودبنیاد و مردم‌سالار نیستند که در جای جای شهر سبب شده است.

شق آباد شهری بزرگ با مردمی سنتی است که با ظاهری فریبینده، در حال عرضه خود به دنیای آزاد است. برای مردم عشق‌آباد که سال‌ها تحت سلطه افکار سوسیالیستی بودند و ارتباطی با تجارت آزاد و دنیای بیرون نداشته‌اند، برخورداری از شهری با ظاهر غربی که در رسانه‌های عمومی می‌بینند، قابل توجه است. عشق‌آباد از طرف مدیران شهری به صورت دستوری و از بالا به پایین در حال «ساخته شدن» است. گرچه مدیران شهری عشق‌آباد سعی در ارائه افکار آزاد

منابع

- تانکیس، فرن (۱۳۸۸) فضا، شهر و نظریه اجتماعی، ترجمه : حمیدرضا پارسی و آرزو افلاطونی، مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، تهران.
- دیکنر، پیتر (۱۳۷۷) جامعه‌شناسی شهری : جامعه اجتماعی محلی و طبیعت انسانی، ترجمه : حسین بهروان، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد.
- کوزر، لوئیس (۱۳۷۷) زندگی و اندیشه بزرگان جامعه‌شناسی، ترجمه : محسن ثلثی، انتشارات علمی، تهران.
- فکوهی، ناصر (۱۳۶۷) انسان‌شناسی شهری، نشر نی، تهران.
- منصوری، سید امیر (۱۳۸۳) درآمدی بر شناخت معماری منظر، فصلنامه باغ نظر، شماره دوم، صص ۶۹-۷۸.